

2013. április 23. - Földi Lőrinc tanár, gimnáziumi igazgató Kiskunfélegyházán született 1913. július 3-án.

Parasztcsaládból származott. Egyetemi tanulmányait Szegeden végezte, történelem-földrajz szakon. Utána a honvédség kötelékébe lépett. 1941-től a soproni hadapród iskola tanára volt. 1944 végén megmentette az iskola felszerelését, könyvtárát a bombázások elől. 1945 után Sopronban a honvédség állományában szolgált tovább, majd egy ideig Budapesten a Honvédelmi Minisztériumban a tisztképző iskolák közismereti tárgyainak felügyelője. 1951-től 1954-ig a soproni Széchenyi Gimnáziumban tanított, 1954-től 1964-ig a gimnázium igazgatója. 1964-től haláláig az Óvónőképző Intézet vezetője volt. Tagja volt a Győr-Sopron megyei Tanácsnak és a Soproni Szemle szerkesztő bizottságának.

1970. június 21-én hunyt el Sopronban.

Irod. Mollay Károly: F. L. (Soproni Szle, 1970). Életrajzi lexikon

<http://szig.sopron.hu/hu/oregdiak/fl.pdf>

Dr. Katona György dékán ünnepi beszéde a szoboravatón

Tisztelt Megjelentek!

Földi Lőrinc az óvodapedagógus-képzéstől messze eső területéről érkezett és került a Soproni Felsőfokú Óvónőképző élére. A hadapród iskola egykori katonatanára, a Széchenyi István Gimnázium legendás igazgatója, 1964-ben került az óvónőképző intézet igazgatói posztjára.

Nem maga kereste ezt a rangos pozíciót, de a főhatóság úgy ítélte meg, hogy a belső gondokkal küzdő új felsőoktatási intézménynek szüksége van Földi Lőrinc határozott, karizmatikus egyéniségére. És ő - vérbeli katona-alkat révén - nem csak parancsolni, de engedelmeskedni is tudott. Engedelmeskedett, mert úgy érezte, hogy új helyén van rá legnagyobb szüksége a magyar közoktatásnak és a nemzetnevelés ügyének.

Földi Lőrinc (1913-1970)

Írta: Adminisztrátor

2013. április 23. kedd - Módosítás: 2013. április 23. kedd

A számára új terület szakmai titkait a rá gyermekkorától jellemző vasakarattal sajátította el. A tantestülettől rendet és fegyelmet követelt, ugyanakkor igaz emberséggel viszonyult minden kollégájához. Meghitt kapcsolatokat tudott teremteni: szakmai kérdésekről, családi gondokról, tanártársai testi-lelki közérzetéről egyaránt empátiával teli beszélgetéseket folytatott akár a tanszékeken, akár az igazgatói irodában.

Szűkebb, meghitt körökben nem rejtette véka alá igazi politikai hovatartozását sem. A nyugállományú őrnagy nem titkolta, hogy egyik legkedvesebb írója a katonaköltő "Gyula diák", alias Somogyváry Gyula. Az ő könyvéből, az "És mégis élünk"-ből tanulta meg a legfontosabbat: Sopron szeretetét - és a haza, a nemzet iránti feltétlen hűséget.

A "messzeeső területek"-ről érkezett igazgató sokat tett a képzés korszerűsítéséért, a dunántúli óvónők továbbképzésének megszervezéséért. Nem utolsósorban az ő személyes érdeme volt, hogy a felsőfokú óvónők képzés tízéves jubileumi ünnepségét itt, Sopronban rendezhettük meg.

A felemelő ünnepélyen kisóvodásaink virágcsokrokkal köszöntötték az akkor már nagybeteg "igazgatóbácsit". Simogató kezére, kedves szavaira egy-egy gyermek még ma, felnőttkorában is, büszkén és boldogan emlékszik vissza.

Földi Lőrinc arcképével a kar tanácstermében, máától pedig mellszobrával is itt a Vitnyédi utcában - naponta találkozunk. Határozott, tiszta tekintete Kölcsey üzenetét sugározza: Hass, alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül!

Köszönöm figyelmüket!

2009. december 12-én